

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **Mgr. Z. P.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.
sídlem Revoluční 1546/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **nejvyšší státní tajemník**,
Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2023, č. j.: MV-34755-2/SR-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým nejvyšší státní tajemník zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zdravotnictví (dále jen „*služební orgán*“) ze dne 2. 1. 2023, č. j. MZDR 4/2023-1/PER (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž byl žalobce odvolán ze služebního místa představeného (ID 2270) – ředitel odboru vědy a lékařských povolání v Ministerstvu zdravotnictví, a to z důvodu zrušení tohoto služebního místa ve smyslu ust. § 60 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o státní službě*“).

2. Usnesením Vlády České republiky č. 997 ze dne 30. 11. 2022 byla podle § 17 zákona o státní službě s účinností od 1. 1. 2023 schválena systemizace služebních a pracovních míst na rok 2023. Tato systemizace pak byla vládou ještě před svojí účinností upravena na základě usnesení vlády č. 1076 ze dne 21. 12. 2022 (dále jen „*usnesení vlády č. 1076*“). V návaznosti na tuto úpravu systemizace vydal služební orgán služební předpis č. 27/2022 ze dne 28. 12. 2022, kterým se stanoví vnitřní systemizace na rok 2023 (dále též jen „*služební předpis*“). Služebním předpisem promítl služební orgán do organizační struktury Ministerstva zdravotnictví vládou schválenou systemizaci, v rámci níž bylo mj. navrženo zrušení žalobcem řízeného odboru vědy a lékařských povolání (dále jen „*odbor VLP*“).
3. Námitky žalobce lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
4. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že při tvorbě služebního předpisu č. 27/2022 služební orgán nepostupoval v souladu se zákonem, neboť usnesení vlády obsahuje něco jiného, než je v konečné podobě služebního předpisu. Služební předpis č. 27/2022 je podle žalobce konkrétně v rozporu jednak s částí III. materiálu č. j. 1484/22 (na níž se odkazuje čl. I usnesení vlády č. 1076), kde je uvedeno, že *je navrhováno zrušení odboru vědy a lékařských povolání, oddělení akreditací a oddělení uznávání kvalifikací. Stávající agenda byla přesunuta od 1. 1. 2023 do nového oddělení lékařských povolání.*“ a jednak s materiálem „Úprava systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2023“ předloženým vládě jako podklad pro schválení systemizace mj. na Ministerstvu zdravotnictví, v jehož textu dostupném v Elektronické knihovně legislativního procesu eKLEP (dále jen „*eKLEP*“) je na straně 14 uvedeno: „*Dále je navrhováno zrušení odboru vědy a lékařských povolání, oddělení akreditací a oddělení uznávání kvalifikací. Stávající agenda bude přesunuta do nového oddělení lékařských povolání, což povede k zvýšení efektivnosti při řešení konkrétních řízení.*“ Pokud má platit, že veškerá stávající agenda odboru VLP má být přesunuta na nové oddělení lékařských povolání, pak má podle žalobce zůstat pouze nové oddělení lékařských povolání, což ovšem příslušný služební předpis nedodrжуje. Odbor VLP měl tři oddělení, odůvodnění systemizace mluví jen o dvou, ale jasně říká, že veškerá stávající agenda přechází na nové oddělení. Služební předpis ale zachovává existenci oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání, které bylo součástí odboru VLP. Státní tajemník tak podle žalobce zachovává neefektivně jedno oddělení navíc, ačkoli v podkladu k usnesení vlády se hovoří o zvýšení efektivnosti, a nepřevádí kompetence tak, jak je v textu uvedeno. Žalobce je přesvědčen, že rozhodnutí vyplývající z nezákonného služebního předpisu by mělo být zrušeno, stejně tak jako služební předpis, který by měl být následně nově vypracován v souladu s příslušným usnesením vlády.
5. Žalobce zároveň nesouhlasí se způsobem, jakým se s touto námitkou, vznesenou již v rámci odvolání, vypořádal žalovaný, když v napadeném rozhodnutí konstatoval, že „*Nelze dospět k účastníkem namítanému závěru, že by vláda na základě zestručněného materiálu, který byl zveřejněn v eKlepu, rozhodovala na základě zmatečného odůvodnění, neboť jednotliví členové vlády se na přípravě návrhu systemizace podílejí.*“ Žalobce je toho názoru, že nic takového jako zestručněná verze materiálu pro jednání vlády neexistuje a žalovaný svým tvrzením ignoruje usnesení vlády a jeho zdůvodnění, jakož i požadavek odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci v souladu se zákonem a popírá jednacím řád vlády, mj. jeho čl. II, který klade důraz na jasný obsah a odůvodnění vládě předkládaných materiálů a řádné připomínkové řízení.
6. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce namítá, že změny v organizační struktuře Ministerstva zdravotnictví, jejichž důsledkem je i zrušení služebního místa žalobce, byly činěny adresně,

účelově, šikanózně a diskriminačně a ve skutečnosti nešlo o „efektivizační“ změnu systému organizace ministerstva, ale o zneužití systemizace k odstranění nepohodlných úředníků.

7. Své tvrzení žalobce dokládá odkazem na reportáž České televize vysílanou dne 12. 11. 2022 v 18 hodin, která se věnovala sjezdu České lékařské komory a v níž redaktor interpretoval veřejné vystoupení ministra zdravotnictví Vlastimila Války tak, že *„chce proto udělat zásadní změny na odboru vzdělávání, a to zejména personální“*.
8. Dále žalobce poukazuje na to, že nově vzniklé místo vedoucího oddělení lékařských povolání bylo nakonec obsazeno člověkem, který se nepřihlásil do výběrového řízení. Zároveň inzerát zveřejněný na stránkách Ministerstva zdravotnictví byl koncipován v ženském rodě: *„Oznámení o vyhlášení výběrového řízení na služební místo vedoucí oddělení lékařských povolání (2798)“*, což žalobce považuje za diskriminační. Nakonec bylo místo opravdu obsazeno ženou, a to dle žalobce netransparentním způsobem bez zákonného výběrového řízení. Žalobce byl přitom de facto souběžně přeřazen v rámci Ministerstva zdravotnictví na místo řadového referenta oddělení omamných a psychotropních látek, ačkoli má delší praxi než nově jmenovaná představená, je všeobecně uznávaným odborníkem, za předchozích vlád dlouhodobě zastupoval náměstka pro zdravotní péči v době jeho nepřítomnosti a byl i opakovaně pověřen řízením sekce zdravotní péče. Z těchto skutečností žalobce dovozuje, že cílem organizačních změn bylo jeho odvolání z funkce představeného.
9. Na účelovost organizačních změn podle žalobce rovněž ukazuje skutečnost, že ačkoli zrušení odboru VLP, oddělení akreditací a oddělení uznávání kvalifikací má zajistit zvýšení efektivity při řešení konkrétních akreditačních řízení, respektive řízení, která vedou k uznávání kvalifikací, nebyl stejný postup uplatněn také ve vztahu k odboru ošetrovatelství a nelékařských povolání (dále jen *„odbor ONP“*), který je zrcadlovým obrazem odboru VLP s tím, že je zaměřen na nelékařská povolání.
10. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou týkající se porušení zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (dále jen *„zákon č. 95/2004“*). Žalobce uvádí, že dle prvostupňového rozhodnutí *„Ke zrušení místa dochází v rámci organizační změny, jejímž předmětem je zrušení odboru vědy a lékařských povolání a vyloučení stávající agendy do dvou nových oddělení a přesunu části působnosti do kompetence přímo řízené organizace IPVZ.“* Ustanovení § 43b odst. 1 zákona č. 95/2004 však obsahuje taxativní výčet činností, kterými může Ministerstvo zdravotnictví pověřit právnickou osobu jím zřízenou. Pouze výkon zde uvedených činností regulovaných zákonem č. 95/2004 Sb. je tedy možné označit za legální. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví (*„IPVZ“*) všechny reálné možnosti tohoto ustanovení již využívá, pouze s výjimkou tzv. funkčních kurzů ve smyslu ust. § 21j, § 21k a § 21l, neboť doposud nebyl dle platného procesu podle zákona č. 95/2004 Sb. schválen žádný funkční kurz, a tudíž IPVZ tyto činnosti ani reálně vykonávat nemůže. Přesun části působnosti odboru VLP do kompetence přímo řízené organizace IPVZ je tudíž podle názoru žalobce v přímém rozporu se zákonem č. 95/2004 Sb., neboť na IPVZ již nic více bez změny zákona nelze přesunout. K provedení tohoto řešení navíc ve skutečnosti vůbec nedošlo.
11. Žalobce dále připomíná, že IPVZ není správním orgánem a nemůže vést správní řízení ani v oblasti akreditací ani v oblasti uznávání kvalifikací podle zákona č. 95/2004, k čemuž by

však pravděpodobně mělo dojít, pokud by se realizovaly přesuny kompetencí podle odůvodnění systemizace. Žalobce však namítá, že z předmětných rozhodnutí ani z „Komentáře k návrhu systemizace MZ s účinností od 1. ledna 2023“ nelze zjistit přesné informace o rozsahu přesunu kompetencí z odboru VLP na IPVZ, přičemž ani s touto námitkou se žalovaný nevypořádal. V prvostupňovém rozhodnutí a v Komentáři k návrhu systemizace MZ je dokonce uvedena zmínka o budoucí změně statutu IPVZ s upřesněním vyloučení části nápadu odboru VLP na IPVZ, odkazuje se tak na neexistující dokument – nový statut IPVZ, který, pokud by měl přesun agendy na IPVZ uskutečnit, by byl v rozporu s ustanovením § 43b odst. 1 zákona č. 95/2004. Protiprávní přesun kompetencí z Ministerstva zdravotnictví na IPVZ podle mínění žalobce vyplývá i z inzerátu na místo vedoucí nově vzniklého oddělení lékařských povolání, když v charakteristice vykonávaných činností vůbec není uvedeno akreditační řízení dle zákona č. 95/2004 Sb. Žalobce zpochybňuje, že by tvůrce inzerátu opomenul největší a nejsložitější agendu daného oddělení, a dovozuje záměr ministerstva tuto agendu nevykonávat cestou nově vzniklého oddělení, nýbrž ji převést na IPVZ

12. Ve svém *vyjádření* žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí se vyjádřil k žalobním námitkám:
13. Žalovaný uvádí, že žalobcem uváděné závěry jsou v rozporu s podklady, ze kterých jednoznačně vyplývá, že jeho původní služební místo bylo zrušeno, a nastal tak důvod pro jeho odvolání ze služebního místa představeného. S námitkou nezákonnosti samotné vládou schválené systemizace se žalovaný podle svého mínění dostatečně vypořádal na str. 8-11 napadeného rozhodnutí, přičemž své úvahy opřel mj. i o judikaturu soudů.
14. Pokud jde o otázku zestručněného odůvodnění, které je předkládáno vládě ke schválení, žalovaný uvádí, že toto nejenže existuje, ale zároveň se nejedná o zbytečný prvek jejího schválení, ani na základě něj nedochází k chybnému či zavádějícímu odůvodnění systemizace. Každý služební orgán předkládá návrh systemizace prostřednictvím ústředních služebních orgánů pro jednotlivé rezorty. Souhrnný návrh jednotlivých rezortů je pak vždy na Ministerstvo vnitra předkládán po projednání a v součinnosti s konkrétním členem vlády. Na Ministerstvu vnitra je návrh v součinnosti s Ministerstvem financí zkontrolován a následně předložen prostřednictvím ministra vnitra vládě, a to formou materiálu vloženého do eKLEP. Tento materiál je zpracován na základě všech předložených návrhů jednotlivých rezortů a všichni členové vlády si mohou v případě nejasností či pochybností vyžádat vysvětlení či podrobnější informace o jakékoli části předloženého materiálu. Zákon o státní službě neupravuje, do jaké míry mají být navrhované změny v rámci systemizace odůvodněny, přičemž komentář, jenž byl součástí předmětného materiálu schváleného vládou, byl pro odůvodnění provedených změn, resp. pro kvalifikované rozhodnutí vlády, postačující, jinak by s ním vláda nevyslovila souhlas a požadovala by upřesnění, resp. doplnění materiálu, což se v minulosti při úpravách systemizace také stalo.
15. Podle názoru žalovaného se žalobce zabývá převážně efektivitou nové organizační struktury, závěr žalobce o nezákonnosti systemizace však není postaven na reálném základu, a je tak pouze spekulativní.
16. Ve vztahu k druhému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že z návrhu systemizace vyplývá, že došlo k rozsáhlejší změnám a redukci více útvarů, a je tedy zřejmé, že předmětná organizační změna byla komplexnější. Pokud tedy dospěl služební orgán k závěru o

nutnosti komplexní organizační změny, která vedla ke zrušení stávajícího odboru VLP, oddělení akreditací a oddělení uznávání kvalifikací, nebyla podle názoru žalovaného tato změna účelová a zaměřená vůči žalobci.

17. K údajnému sdělení ministra zdravotnictví, že „*chce proto udělat zásadní změny na odboru vzdělávání, a to zejména personální*“, v žalobcem citované reportáži České televize ze dne 12. 11. 2022 žalovaný uvádí, že slova ministra zdravotnictví byla pouze interpretována moderátorem zpravodajství, a není tak ani znám přesný obsah vyjádření. Žalovaný se tedy k tomuto údajnému prohlášení ministra zdravotnictví nemůže vyjádřit. Nadto ani on, ani služební orgán neodpovídají za mediální vyjádření členů vlády a současně nejsou oprávněni taková vyjádření jakkoli přezkoumávat.
18. Námitky týkající se průběhu výběrového řízení na obsazení služebního místa vedoucího nově vzniklého oddělení lékařských povolání jsou podle názoru žalovaného z hlediska odvolání žalobce z důvodu zrušení jeho služebního místa bezpředmětné. Žalovaný se s těmito námitkami vypořádal na str. 12 napadeného rozhodnutí, avšak doplňuje, že uvedení služebního místa v oznámení o vyhlášení výběrového řízení pouze v ženském rodě považuje za administrativní pochybení, z něhož nelze v žádném případě dovozovat účelovost daného výběrového řízení. Žalovaný rovněž poukazuje na to, že žalobce se výběrového řízení nezúčastnil, a neprojevil tak ani snahu o jmenování na toto služební místo.
19. K žalobcem tvrzenému možnému porušení zákona č. 95/2004 žalovaný uvádí, že se s touto námitkou vypořádal dostatečně na str. 12 napadeného rozhodnutí. Dodává, že žalobce shledal porušení zákona č. 95/2004 de facto pouze na základě činností uvedených v oznámení o vyhlášení výběrového řízení na služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání, kde nebylo uvedeno akreditační řízení podle tohoto zákona. Oznámení o vyhlášení výběrového řízení však nemusí obsahovat všechny činnosti, které jsou na daném služebním místě vykonávány, přičemž i z vyjádření služebního orgánu k odvolání žalobce je zřejmé, že vedení správního řízení podle zákona č. 95/2004 Sb. i nadále zůstává v gesci Ministerstva zdravotnictví.
20. Městský soud v Praze (dále též „*městský soud*“ či „*soud*“) rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s takovým projednáním věci ve stanovené lhůtě nevyjádřil nesouhlas (výzva byla zástupci žalobce doručena dne 22. 5. 2023) a žalovaný s takovým projednáním věci výslovně souhlasil (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „*s. ř. s.*“). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
22. Podle ust. § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě *ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, jen pokud došlo ke zrušení služebního místa představeného.*
23. Podle ust. § 17 odst. 1 zákona o státní službě *Systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad*

- a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,
- b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,
- c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců a zaměstnanců na služebních místech,
- d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky,
- e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímo podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru (dále jen „zákaz konkurence“).

24. Podle ust. § 17 odst. 2 zákona o státní službě návrh systemizace vypracuje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. V případě Ministerstva vnitra návrh systemizace vypracovává státní tajemník v součinnosti s ministrem vnitra, a pokud jde o část systemizace týkající se sekce pro státní službu, též v součinnosti s nejvyšším státním tajemníkem; návrh systemizace předkládá státní tajemník.
25. Podle ust. § 17 odst. 3 zákona o státní službě systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.
26. Podle ust. § 19 odst. 1 zákona o státní službě služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření. Nevyjádří-li se Ministerstvo vnitra k návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Pokud služební orgán nezohlední vyjádření Ministerstva vnitra, může Ministerstvo vnitra návrh předložit k rozhodnutí vládě, jinak se po uplynutí 15 dnů od vyjádření považuje návrh za schválený.
27. Městský soud se v první řadě zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, jež je předmětem druhého žalobního bodu a k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti.
28. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí může dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů, neboť důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo

přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

29. Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou týkající se porušení zákona č. 95/2004.
30. Soud předesílá, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Afs 212/2006-76 ze dne 19. 2. 2008). V daném případě žalovaný rekapituloval, na základě kterých podkladů byl žalobce odvolán z funkce ředitele odboru VLP a dospěl k závěru, že z vládou schválené systemizace a služebního předpisu jednoznačně vyplývá, že došlo ke zrušení služebního místa ředitele odboru VLP, a proto služební orgán nemohl postupovat jinak, než rozhodnout o odvolání žalobce z tohoto služebního místa, neboť uvedené podklady jsou pro něj, jakož i pro žalovaného jako odvolací správní orgán, závazné. Dále se žalovaný na str. 8 až 12 věnoval odvolacím námitkám. K žalobcem namítanému nevypořádání odvolací námitky ohledně možného porušení zákona č. 95/2004 žalovaný konkrétně uvedl: *„Závěry, které účastník řízení dovodil z komentáře předloženého k návrhu změny systemizace s účinností od 1. 1. 2023 ve vztahu k působnosti Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, jsou podle odvolacího orgánu v rovině spekulací, které nejsou potvrzeny ani účastníkem řízení namítaným oznámením o vyhlášení výběrového řízení na vedoucího nově vzniklého oddělení lékařských povolání, neboť pokud jde o oznámení o vyhlášení výběrového řízení, služební orgán nemusí uvádět veškeré činnosti, které obsahuje charakteristika služebního místa. Z předmětného oznámení o vyhlášení výběrového řízení tedy nelze dovodit, že by účastníkem řízení uvedená správní řízení nebyla vedena na oddělení lékařských povolání.“* Žalovaný se tedy neopomněl předmětné odvolací námitce věnovat, jakkoli lze připustit, že v citovaném textu není zdaleka reagováno na všechny její aspekty. Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů však nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku. V kontextu těchto judikатурních závěrů je soud přesvědčen, že žalobou napadené rozhodnutí není na místě zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, neboť žalovaný srozumitelně popsal, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle kterých právních norem rozhodl a jakými úvahami se přitom řídil a rovněž vždy alespoň v základních obrysech nastínil, proč nepovažuje odvolací námitky za důvodné.
31. První žalobní bod svou podstatou směřuje k otázce zákonnosti služebního předpisu, zatímco druhý a částečně třetí žalobní bod se zaměřuje na otázku zákonnosti samotné vládou schválené systemizace, když žalobce namítá její účelovou a diskriminační povahu a možný rozpor se zákonem č. 95/2004.
32. Otázkou rozsahu soudního přezkumu systemizace a organizační struktury služebního úřadu schválených podle § 17 a § 19 zákona o státní službě se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud (dále též jen „NSS“), zejména v rozsudku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019-70, č. 4088/2020 Sb. NSS, a rozsudku ze dne 21. 9. 2021, č. j. 3 Ads

190/2019-47. Z této judikatury vyplývá, že rozhodnutí o systemizaci je závazným podkladem pro rozhodování ve věcech služby ve smyslu § 75 odst. 2 věty druhé soudního řádu správního. Při jeho přezkumu však správní soudy musí zachovávat jistou zdrženlivost a jsou oprávněny pouze posoudit, zda tyto podklady byly schváleny zákonným způsobem, zda sledovaly legitimní cíl a zda neexistovaly konkrétní okolnosti svědčící o účelovosti zvoleného postupu či o šikanózním nebo diskriminačním jednání služebního orgánu (srov. též rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2023, č. j. 7 Ads 409/2021-55). Městský soud se proto dále zabýval těmito aspekty podkladů pro vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí.

Zákonnost systemizace a služebního předpisu

33. Nejprve se soud zabýval způsobem schválení úpravy systemizace a služebního předpisu a jejich souladem se zákonem. Přezkum zákonnosti těchto podkladů soud provedl zejména v rozsahu námitek obsažených v prvním a třetím žalobním bodu.
34. Z obsahu správního spisu vyplývá, že usnesením vlády České republiky č. 997 ze dne 30. 11. 2022 byla podle § 17 zákona o státní službě schválena s účinností od 1. 1. 2023 systemizace služebních a pracovních míst na rok 2023. Ještě před účinností této systemizace došlo k její úpravě, a to vládním usnesením č. 1076 ze dne 21. 12. 2022. Žalobce byl tedy odvolán ze služebního místa představeného na základě úpravy již schválené systemizace, což je postup, který ust. § 17 odst. 3 zákona o státní službě nevylučuje, pokud k úpravám již schválené systemizace dojde do konce kalendářního roku, v němž byla schválena struktura služebních úřadů na následující roční období (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019-70, č. 4088/2020 Sb. NSS).
35. Usnesení vlády č. 1076 odkazuje na část III materiálu č. 1484/22 nazvanou „Úprava systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2023“ (dále jen „*část III materiálu č. 1484/22*“; tato není součástí správního spisu, ale je dostupná na internetových stránkách Ministerstva vnitra). Ve vztahu ke služebnímu úřadu Ministerstva zdravotnictví se na str. 14 části III materiálu č. 1484/22 mj. uvádí: „*je navrhováno zrušení odboru vědy a lékařských povolání, oddělení akreditací a oddělení uznávání kvalifikací. Stávající agenda bude přesunuta do nového oddělení lékařských povolání, což povede ke zvýšení efektivity při řešení konkrétních řízení.*“
36. V Komentáři k návrhu změny systemizace MZ s účinností od 1. 1. 2023 (dále jen „*Komentář ke změně systemizace*“), předloženém k návrhu schváleném usnesením vlády č. 1076, je v části 1b) pod bodem 17. (str. 32) uvedeno: „*Navrhuje se přesun oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání do přímé řídicí působnosti náměstka pro řízení sekce zdravotní péče.* Dále na téže straně pod bodem 18. je uvedeno: „*Navrhuje se vytvoření oddělení lékařských povolání jako samostatného oddělení v přímé řídicí působnosti náměstka pro řízení sekce zdravotní péče. Ke zřízení útvaru dojde sloučením dvou organizačních útvarů, které budou následně tvořit jedno samostatné oddělení.*“
37. Z části III materiálu č. 1484/22 a Komentáře ke změně systemizace je zřejmé, že na jejím základě došlo na Ministerstvu zdravotnictví k výslovnému zrušení odboru VLP. V souvislosti se zrušením tohoto odboru bylo implicitně zrušeno služební místo ředitele odboru VLP. Žalobcovo služební místo představeného tedy zaniklo spolu se zánikem celého odboru, který řídil.
38. V návaznosti na úpravu systemizace ze dne 21. 12. 2022 státní tajemník v Ministerstvu zdravotnictví služebním předpisem č. 27/2022 ze dne 28. 12. 2022 upravil s účinností k 1.

1. 2023 vnitřní systemizaci tohoto služebního úřadu. Ve služebním předpisu není uveden výčet zrušených služebních míst, nicméně v jeho příloze č. 1 je nové organizační schéma služebního úřadu Ministerstva zdravotnictví, které žalobcem dosud řízený odbor VLP ani jeho služební místo nezahrnuje.

39. Žalobce v rámci prvního žalobního bodu namítá nesoulad služebního předpisu s vládou schválenou úpravou systemizace, konkrétně že služební předpis zachovává oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání v rozporu s podklady k vládnímu usnesení a s deklarovaným záměrem zvýšení efektivnosti. Z výše uvedených citací části III materiálu č. 1484/22 a Komentáře ke změně systemizace je však zřejmé, že se zachováním oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání a jeho „pouhým“ vyčleněním počítalo již usnesení vlády č. 1076. Předmětnou pasáž části III materiálu č. 1484/22 je zjevně nutno chápat tak, že se ruší organizační útvary nazvané odbor vědy a lékařských povolání, oddělení akreditací a oddělení uznávání kvalifikací. Vzhledem k tomu, že oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání v tomto výčtu uvedeno není, tento organizační útvar se neruší. Stejně tak je zcela logické, že zůstává zachována i jeho stávající agenda a na nové oddělení lékařských povolání bude přesunuta zbývajících část agendy odboru VLP (agenda rušených útvarů). Postup, kdy oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání zachoval rovněž služební orgán v rámci služebního předpisu, tak soud neshledal nezákonným. Pokud jde o žalobcovu poznámku zpochybňující efektivitu uvedeného postupu, k tomu je třeba konstatovat, že takové hodnocení by vybočovalo z rozsahu, v jakém je soud oprávněn přezkoumávat úpravu systemizace. Úkolem správních soudů není hodnotit vhodnost organizační struktury státní služby, neboť tím by nepřípustně zasahovaly do prostoru vymezeného výkonem moci (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019-70, č. 4088/2020 Sb. NSS). Obsah vládní předložené Komentáře ke změně systemizace soud pokládá za jasný a srozumitelný, a nespatřuje zde tedy ani vadu připomínkového řízení předcházejícího přijetí usnesení vlády č. 1076.
40. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítá porušení zákona č. 95/2004 spočívajícího v tom, že beze změny tohoto zákona nelze na IPVZ přesunout žádné nové činnosti, a že IPVZ není správním orgánem, protože nemůže vést správní řízení ani v oblasti akreditací ani v oblasti uznávání kvalifikací podle zákona č. 95/2004.
41. V Komentáři ke změně systemizace je na str. 31 uvedeno: *„Zároveň dochází k vyloučení části nápadu práce do působnosti IPVZ, tj. přímo řízené organizace odpovědné za postgraduální vzdělávání. V návaznosti na to dojde ke změně statutu IPVZ. Tato změna působnosti, která se promítne nově do oddělení lékařských povolání by měla rovněž vést k efektivnějšímu vyřizování úkolů v působnosti nového organizačního útvaru.“*
42. Záměr přesunu části agendy rušeného odboru VLP na IPVZ je formulován velmi obecně a z citovaného textu není zřejmé, které konkrétní činnosti budou IPVZ svěřeny do působnosti. Skutečnost, že IPVZ podle žalobcových slov již vykonává vše, co je uvedeno v § 43b odst. 1 zákona č. 95/2004, neznamená, že nově přidělená agenda svou povahou nemůže pod zde uvedené činnosti rovněž spadat. Nikde není také uvedeno, že IPVZ by nově mělo vést správní řízení v oblasti akreditací či uznávání kvalifikací, v tomto ohledu se jedná spíše o žalobcovu ničím nepodloženou konstrukci. Takový záměr nedokládá ani skutečnost, že v oznámení o vyhlášení výběrového řízení na služební místo vedoucí oddělení lékařských povolání není v charakteristice činností vykonávaných na této pozici uvedeno akreditační řízení. Výčet úkolů je zde uvozen větou *„Na služebním místě jsou vykonávány zejména následující činnosti:“*, jedná se tedy o výčet příkladný a vyvozovat z

absence akreditačního řízení úmysl přesunout tuto agendu na IPVZ by bylo značně přehnané. Nadto podle vyjádření služebního orgánu má vedení správního řízení podle zákona č. 95/2004 i nadále zůstat v gesci Ministerstva zdravotnictví. Soud shrnuje, že na základě zcela obecně vyjádřeného úmyslu odlehčit v budoucnosti nově vzniklému oddělení co do objemu práce, nelze dojít k závěru, že budou na IPVZ delegovány činnosti v rozporu se zákonem č. 95/2004. Zároveň je nutné připomenout, že ona obecnost záměru přesunutí některých činností na IPVZ rovněž nezpůsobuje nezákonnost provedené systemizace, neboť podle ust. § 17 odst. 1 zákona o státní službě systemizace stanoví počet služebních míst a objem prostředků na platy zaměstnanců. Určuje tedy zejména podobu organizační struktury služebních úřadů, nikoli konkrétní náplň práce jednotlivých organizačních útvarů.

43. Soud uzavírá, že způsob schválení příslušné úpravy systemizace a organizační struktury služebního úřadu jako podkladů pro vydání rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa představeného, jakož i navazujícího služebního předpisu, odpovídá požadavkům stanoveným v zákoně o státní službě.

Legitimita cílů příslušné úpravy systemizace

44. Dále soud zkoumal úpravu systemizace ze dne 21. 12. 2022 z hlediska legitimacy cílů, které v ní byly vyjádřeny.
45. V Komentáři ke změně systemizace je uvedeno:
46. *Věda, výzkum a dotační programy související se vzděláváním lékařů je dlouhodobě velmi svébytná agenda, spojená především s přípravou a realizací rezortních programů výzkumu, vývoje a inovací v působnosti ministerstva, zabezpečování veřejných soutěží ve výzkumu, vývoji a inovacích, poskytování účelové podpory na projekty výzkumu a rozdělování institucionální podpory na dlouhodobý koncepční rozvoj výzkumných organizací ve zdravotnictví v souladu se zákonem č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů. Vzhledem ke zvláštnosti celé problematiky je jak věcné, tak procesní zajištění agendy řešeno v rámci tohoto útvaru (oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání – pozn. soudu), a nikoliv prostřednictvím dalších organizačních útvarů ve služebním úřadu, které se například zabývají dotačními programy. Vyčleněním oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání do samostatného oddělení v přímé řídicí působnosti náměstka pro řízení sekce bude zajištěno rychlejší a efektivnější schvalování předkládaných materiálů na resortní úrovni, zejména prostřednictvím porady vedení ministerstva. Vzhledem k zásadnímu významu vědy a výzkumu a také vzdělávání lékařských pracovníků a jeho interdisciplinární povaze je účelné, aby byla většina materiálů projednávána vrcholným vedením služebního úřadu, což také dokazuje aplikační praxe MZ. Organizační změnou se zvýší rychlost předkládání veškerých materiálů a jejich projednávání a případně další úpravy. Zvýší se rovněž akceschopnost útvaru v oblasti agend, které jsou stěžejní pro dlouhodobý rozvoj celého rezortu, zejména v oblasti vědy, ale také v oblasti zajištění kvalitního personálního substrátu ve zdravotnictví prostřednictvím efektivního vzdělávání mladých lékařů, a nejen jich. Uvedená organizační změna je prováděna také s ohledem na skutečnost, že se jedná o programovou prioritu vlády, v důsledku čehož vzniklo také zvláštní ministerstvo pro vědu, výzkum a inovace. Agenda vědy a výzkumu v oblasti zdravotnictví je stěžejní rovněž s ohledem na digitalizaci zdravotnictví a komponenty Národního plánu obnovy, kdy navrhovaná změna má přispět k efektivnější a výrazně rychlejší komunikaci mezi ministrem zdravotnictví a jeho aparátem a ministrem pro vědu výzkum a inovace a jeho aparátem.*

Zároveň dochází k vytvoření oddělení lékařských povolání jako samostatného oddělení v přímé řídicí působnosti náměstka pro řízení sekce zdravotní péče. Ke zřízení útvaru dojde sloučením dvou organizačních útvarů, které budou následně tvořit jedno samostatné oddělení. Oba tyto útvary v současnosti zajišťují agendu, která spočívá především ve vypracování koncepce vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, právních předpisů a metodických opatření v oblasti jejich působnosti a vzdělávání a následně na to navazující agendu koncepcí v oblasti uznávání kvalifikací lékařů, zubních lékařů a farmaceutů a agendu uznávání způsobilosti k výkonu regulovaných zdravotnických povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta a vytváření podmínek pro jejich volný pohyb v rámci Evropského společenství. Jedná se o soubor činností, které jsou věcně velmi úzce provázány a tvoří celek jak z pohledu subjektů, které zajišťují vzdělávání lékařských pracovníků, tak z pohledu subjektů, kteří na vzdělávání participují, tedy samotných lékařů, zubních lékařů a farmaceutů.

Navrženou změnou dojde ke zvýšení efektivity při řešení konkrétních akreditačních řízení, respektive řízení, která vedou k uznávání kvalifikací. V současné době se ukazuje z pohledu otevřených řízení uspořádání jako neefektivní a nevýkonné a uvedená změna má vést k rychlejšímu vyřizování nápadu práce, který je enormní. Zároveň dochází k vyloučení části nápadu práce do působnosti IPVZ, tj. přímo řízené organizace odpovědné za postgraduální vzdělávání. V návaznosti na to dojde ke změně statutu IPVZ. Tato změna působnosti, která se promítne nově do oddělení lékařských povolání by měla rovněž vést k efektivnějšímu vyřizování úkolů v působnosti nového organizačního útvaru

47. Z uvedeného vyplývá, že cílem změn týkajících odboru VLP je zvýšení efektivity při vyřizování agendy v jeho působnosti. Vyčlenění oddělení vědy, výzkumu a dotací na vzdělávání do samostatného oddělení v přímé řídicí působnosti náměstka pro řízení sekce bylo provedeno mj. s ohledem na programovou prioritu vlády, v důsledku níž vzniklo zvláštní ministerstvo pro vědu, výzkum a inovace, a má zajistit rychlejší a efektivnější schvalování předkládaných materiálů na resortní úrovni a rovněž efektivnější a rychlejší komunikaci mezi ministrem zdravotnictví a jeho aparátem a ministrem pro vědu, výzkum a inovace a jeho aparátem. Sloučením oddělení akreditací a oddělení uznávání kvalifikací, která byla doposud součástí odboru VLP, do nově vzniklého oddělení lékařských povolání v přímé řídicí působnosti náměstka pro řízení sekce zdravotní péče, dojde k zjednodušení struktury této části služebního úřadu a rovněž k přesunutí příslušné agendy „o úroveň výše“.
48. Zjednodušení organizačního systému a zmenšení jeho členitosti cestou snižování počtu jednotlivých organizačních útvarů vskutku může vést k zefektivnění práce, usnadnění komunikace a urychlení určitých procesů při vyřizování agendy. Uvedený záměr se zdá být zcela racionální. Nedošlo k prostému zrušení odboru VLP a vytvoření nového s totožným obsahem činností, ale k rozdělení odboru VLP a přesunutí jeho jednotlivých oddělení „o úroveň výše“, do dvou samostatných oddělení. Soud musí konstatovat, že nezjistil žádnou skutečnost, která by zpochybnila soulad deklarovaných záměrů organizačních opatření s právním řádem a jeho principy. Nezbytnost, vhodnost či účinnost těchto záměrů je pak záležitostí subjektivního názoru, který se může s výslednou podobou systemizace rozcházet. Jak již bylo řečeno, soud není oprávněn tyto aspekty hodnotit, neboť služební úřady a vláda mají pro uplatnění vlastní představy o podobě, efektivitě a nákladnosti organizace státní služby vytvořen široký prostor.

Neúčelovost příslušné úpravy systemizace

49. Soud musel dále posoudit, zda úprava systemizace ze dne 21. 12. 2022 nebyla schválena účelově, tedy zda ve skutečnosti nesledovala jiný než deklarovaný cíl spočívající ve zvýšení efektivity při vyřizování agendy zrušeného odboru VLP. V takovém případě by se totiž jednalo o akt libovůle, pro který by musely správní soudy z uvedených důvodů považovat závazný podklad pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí za nezákonný. Touto otázkou se rovněž zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudcích č. j. 9 Ads 113/2020-45 a č. j. 4 Ads 423/2019-70, kde konstatoval, že „[p]ři přezkumu systemizace a změny organizační struktury, jako podkladových úkonů pro rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného, je soud oprávněn zkoumat důvody, účelnost, vhodnost a další věcné parametry zvolené organizační struktury jen ve výjimečných případech, například v souvislosti s konkrétními vážnými pochybnostmi vyvolávajícími podezření, že zvolená organizační struktura či její změna nemá sledovat legitimní zájmy (slouží k šikaně či diskriminaci) a nemá žádný rozumný důvod. Jak vyplývá z právě uvedeného, oprávněnost soudu přezkoumávat organizační strukturu služebního orgánu je možná pouze ve výjimečných případech, kdy existuje vážné podezření, že systemizace nebyla provedena na základě legitimních zájmů, ale byla vedena jinými pohnutkami, například diskriminačními či šikanózními (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2023, č. j. 3 Ads 251/2021-42).
50. Žalobce dovozoval účelovost úpravy systemizace z toho, že ministr zdravotnictví avizoval provedení personálních změn na odboru vzdělávání, dále ze způsobu provedení výběrového řízení na vedoucího oddělení lékařských povolání, a ze skutečnosti, že postup uplatněný ve vztahu k odboru VLP nebyl uplatněn rovněž k odboru ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, jenž má být „zrcadlovým obrazem“ odboru VLP. Žalobce k důkazu navrhuje odkaz na reportáž v rámci Událostí České televize z 12. 11. 2022 od 18 hod., dále Oznámení o vyhlášení výběrového řízení na služební místo vedoucí oddělení lékařských povolání zveřejněného na webových stránkách Ministerstva zdravotnictví a materiál nazvaný Komentář k návrhu systemizace MZ s účinností od 1. ledna 2023.
51. Pokud jde o avizované personální změny na odboru VLP, soud se ztotožňuje s žalovaným, že k závěru o účelovosti provedené systemizace není možné dojít na základě takto zcela obecné formulace, nadto pouze reprodukováné ústy redaktora České televize.
52. Co se týče oznámení o vyhlášení výběrového řízení, které bylo podle názoru žalobce záměrně formulováno v ženském rodě („Oznámení o vyhlášení výběrového řízení na služební místo vedoucí oddělení lékařských povolání“), soud je přesvědčen, že se jedná spíše o gramatické pochybení ze strany tvůrce inzerátu. V daném případě bezesporu hraje roli, že slovo vedoucí má v ženském i mužském rodě stejný tvar, a může tedy označovat jak ženu, tak muže. Nadpis inzerátu však obsahoval toto podstatné jméno ve druhém pádě, a tak zde měl být správně uveden nejen tvar *vedoucí*, ale také *vedoucího*, eventuálně měl být mezi slovy *místo* a *vedoucí* uveden symbol dvojtečky. Samotný text inzerátu však nijak nenaznačuje, že by dané služební místo mělo být obsazeno výhradně ženou. Naopak, hned v úvodu samotného oznámení je uvedeno, že „*Státní tajemník v Ministerstvu zdravotnictví ... vyhláší výběrové řízení na služební místo vrchního ministerského rady, vedoucího oddělení lékařských povolání se služebním působištěm v Praze*“ – zde (a rovněž na více místech dále v textu) byl tedy použit pouze mužský rod. I tuto indicii proto soud považuje za nedostatečnou k dovození účelovosti provedené systemizace. V souvislosti se samotným výběrovým řízením na pozici vedoucí či vedoucího oddělení vědy a lékařských

povolání pak není bez významu, že sám žalobce se výběrového řízení nezúčastnil, a proto jeho námitky týkající se srovnání jeho odbornosti a profesních zkušeností a kvalit vítězné uchazečky výběrového řízení považuje soud v nyní řešené věci za bezpředmětné.

53. Namítá-li žalobce, že na účelovost systemizace ukazuje skutečnost, že stejný postup, který byl uplatněn ve vztahu k odboru VLP, nebyl uplatněn i k odboru ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, vytvořeného zrcadlově k odboru VLP, musí soud i tuto námitku odmítnout. Jakkoli snad odbor ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů byl obdobou zrušeného odboru VLP, to samo o sobě neznamená, že se musí shodovat např. objem a povaha práce těchto organizačních útvarů či efektivita v nich zavedených procesů. Neexistuje zákonný imperativ, který by vládě ukládal provádět stejné organizační úpravy pro útvary vytvořené původně podle stejného formátu, a je zcela v jejích kompetencích zvážit a rozhodnout, kde konkrétně je vhodné udělat určité změny. Proto skutečnost, že se stejné organizační změny, jaké byly provedeny na odboru VLP, nedotkly i odboru ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, nemůže zakládat podezření, že provedená systemizace byla účelová.
54. Pokud jde o žalobcem zmíněný diskriminační charakter systemizace, nutno konstatovat, že tuto svou námitku žalobce příliš nekonkretizoval. V tomto ohledu žalobce pouze naznačil, že na pozici vedoucí/vedoucího nově vzniklého oddělení vědy a lékařských povolání měla být dosazena žena, což dovozuje z nesprávně formulovaného nadpisu oznámení o vyhlášení výběrového řízení a z toho, že dané služební místo bylo skutečně ženou obsazeno. Soud však tyto skutečnosti, kterým již věnoval pozornost výše, nemohl vyhodnotit jako dostatečně významné indicie vedoucí k závěru, že úprava systemizace nese znaky diskriminace na základě pohlaví.
55. Soud shrnuje, že žalobcem předesťované skutečnosti svou závažností nejsou způsobilé navodit podezření, že provedená systemizace byla vedena jinými než deklarovanými pohnutkami, a to ani každá zvlášť, ani ve svém souhrnu.
56. S ohledem na shora uvedené soud shledal, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
57. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, jemuž však v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu